

Аналіз цих нормативних приписів дозволяє дійти висновку, що право на звернення із подібними позовами до адміністративного суду мають лише ті суб'єкти владних повноважень, за якими закон визначив повноваження на викуп таких об'єктів.

Таким чином, вибір саме адміністративної судової форми вирішення такого спору є беззаперечним позитивом згаданого Закону про відчуження. Однак наявність такого порядку і навіть надання йому формальної сили закону як вищого нормативно-правового акта не гарантує абсолютної захищеності осіб, оскільки суди лише реалізують надані їм повноваження з дотримання визначеного Законом порядку.

Одержано 24.04.2020

*

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНИХ ТА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН
ФАКУЛЬТЕТУ № 2**

УДК 349.6

Віталій Олегович НАЙДА,

курсант групи Ф1-403

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри трудового та господарського права факультету № 2 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент І. В. Бригадир

**РОЛЬ ГРОМАДСЬКОСТІ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЛЕЖНОГО
ВРЯДУВАННЯ
В ЕКОЛОГІЧНІЙ СФЕРІ**

Громадськість активно долучається до участі у різних сферах суспільного життя України, взаємодіючи при цьому з органами державної влади, місцевого самоврядування та міжнародними організаціями. До сфер здійснення такого управління, зокрема, належать розвиток демократії та прозорості в регіонах, розвиток інфраструктури, підтримка та контроль за діяльністю правоохоронних органів, формування активної позиції у молоді та підтримання безпечного навколишнього середовища.

Принцип участі громадськості в управлінні природокористуванням і охороною навколишнього природного середовища передбачений Конституцією України та нормативними актами екологічного законодавства як один із основних принципів екологічного права.

Для реалізації передбачених Конституцією прав громадяни можуть у ході екологічного врядування звертатися до наступних форм: референдум; звернення громадян; збори громадян за місцем проживання; громадське обговорення проєктів рішень у з питань, що стосуються довкілля, громадський екологічний моніторинг, збори, мітинги, демонстрації, звернення до суду, реалізація соціальних проєктів в екологічній сфері тощо.

Проте, з практичної точки зору, проекти рішень проходять громадське обговорення, яке забезпечується тим органом, який розробляє проект рішення. Водночас, остаточні проекти рішень, які виносяться на розгляд КМУ, не є загальнодоступними, а результати громадського обговорення таких актів не завжди є доступними та зрозумілими. На регіональному та місцевому рівнях в останні роки різко збільшилась кількість інформації, яка є доступною для громадян з місцевих питань (наприклад, генеральні плани міст). У той же час, прийняття рішень з питань планування територій, погодження інвестиційних проектів є, як правило, непрозорими.

Як свідчить вітчизняний досвід діяльності громадських організацій загалом та екологічних організацій зокрема, такі об'єднання часто використовують інструменти участі тільки для боротьби із шкідливими, на їх думку, рішеннями шляхом публічних протестів чи демонстрацій, не пропонуючи при цьому власних шляхів вирішення проблеми. Це можуть бути рекомендації чи зауваження в процесі вироблення екологічної політики держави чи регіону, соціальні проекти, реалізовані за допомогою грантової підтримки.

Громадськість повинна мати достатньо можливостей для участі у моніторингу за станом належного екологічного врядування. Процес моніторингу повинен базуватись на чіткій системі індикаторів і показників, без врахування яких результати моніторингу можуть стати об'єктом критики та недовіри, у т.ч. з боку міжнародних партнерів.

На основі аналізу положень законодавства та практики їх реалізації вважаємо доречним запропонувати наступні пропозиції щодо підвищення ролі громадськості у забезпеченні належного врядування в екологічній сфері. По-перше, висвітлення інформації про свою діяльність в екологічній сфері з боку органів державної влади та місцевого самоврядування, включаючи плани своєї роботи, проекти рішень. По-друге, Оптимізація комунікації органів влади з громадськістю, зокрема використання спрощеної лексики, висвітлення конкретних вигод від прийнятих рішень для громадян, причин таких рішень, полегшення доступу до такої інформації людей з особливими потребами.

Одержано 24.04.2020

*

УДК 349.2(477)

Ростислав Олександрович КИСЛЮК,

курсант групи Ф1-403

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри трудового та господарського права

факультету № 2 ХНУВС кандидат юридичних наук,

старший науковий співробітник В. В. Гончарук

ІННОВАЦІЇ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА: ПРОВАЛ ЧИ ПЕРСПЕКТИВА

В моменти виборчих перегонів ми неодноразово чули гучні заяви щодо реформування українського трудового законодавства. З приводу цих заяв можна дійти висновку, що найближчим часом ми будемо спостерігати важливі